

**VENDIM**  
**Nr. 71, datë 13.11.2017**

**NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

|                |                                |   |   |
|----------------|--------------------------------|---|---|
| Bashkim Dedja  | kryetar i Gjykatës Kushtetuese |   |   |
| Altina Xhoxhaj | anëtare e                      | “ | “ |
| Fatmir Hoxha   | anëtar i                       | “ | “ |
| Gani Dizdari   | anëtar i                       | “ | “ |
| Besnik Imeraj  | anëtar i                       | “ | “ |
| Fatos Lulo     | anëtar i                       | “ | “ |
| Vitore Tusha   | anëtare e                      | “ | “ |

me sekretare Belma Lleshi, në datën 3.10.2017 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 44 Akti, që u përket:

KËRKUES: Asqeri Hania, Selim Pipi, Natasha Spiri, Ibrahim Zeneli, Fitnete Zoto, Mariglen Lala, Anastas Mehilli, Veronika Dauti, Eva Brinja, Simo Gerdhuqi, Spiro Kaçi, Miço Vathi, Agron Motra

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pasurive Shtetërore (sot drejtoria e drejtimit të pronës publike) pranë Ministrisë së Financave, ZVRPP-ja Sarandë, Këshilli i Qarkut Vlorë, Valter Lapa, Sokrat Lapa, Kristofor Zeno, Jani Lapa, Izmini Lapa, Mihal Lapa, Piro Lapa

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën i vendimeve nr. 840 (399), datë 29.3.2012 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë; nr. 71, datë 1.2.2013 të Gjykatës së Apelit Gjirokastrë; nr. 00-2016-3203 (584), datë 20.12.2016 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

**GJYKATA KUSHTETUESE,**

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Vitore Tusha, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuësve, të cilët kanë kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjekteve të interesuara, familja Lapa dhe Drejtoria e Drejtimit të Pronës Publike, të cilat kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

**VËREN:**

**I**

1. Me autorizimin nr. 890, datë 8.3.1993 të Agjencisë Kombëtare të Privatizimit (AKP) është autorizuar Seksioni i Financës pranë Këshillit të Rrethit Sarandë të kalojë Oficinën e Riparimit të Automjeteve Sarandë nga pronë shtetërore në pronë private në bashkëpronësi të punonjësve ekzistues.

2. Me kontratën noteriale të shitjes nr. 134 rep., nr. 114 kol., datë 31.1.1994 është kaluar pronësia e objektit Oficina e Riparimit të Automjeteve dhe Reparti Kriko-Dinamo, Sarandë në favor të punonjësve të saj.

3. Në datën 17.2.1994 është nënshkruar kontrata noteriale me nr. 235 rep., nr. 206 kol., datë 17.2.1994, sipas së cilës shitësi, Këshilli i Rrethit Sarandë, u ka shitur kërkuësve (si ish-punonjës) një sipërfaqe prej 5.231 m<sup>2</sup> që zënë Oficina e Riparimit të Automjeteve dhe Reparti Kriko-Dinamo, Sarandë.

4. Komisioni i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KKKP) Sarandë, me vendimin nr. 17, datë 9.6.1994, ka vendosur t’u njohë pronësinë e një sipërfaqeje prej 65.500 m<sup>2</sup> ish-pronarëve Lapa. Në këtë sipërfaqe përfshihen godina banimi, dyqane dhe pjesë nga ofcina. Në pikën e dytë të vendimit

KKKP-ja është shprehur për kthimin në natyrë të një sipërfaqeje prej 25.000 m<sup>2</sup>, duke përcaktuar kufijtë përkatës.

5. Me vendimin nr. 18, datë 10.6.1994, KKKP-ja Sarandë ka vendosur të njohë pronësinë e Thodhora Zeno mbi një sipërfaqe trualli prej 12.300 m<sup>2</sup>. Në pikën e dytë të vendimit KKKP-ja është shprehur për kthimin në natyrë të një sipërfaqeje prej 5.000 m<sup>2</sup>, së bashku me objektet që përfshihen në të, si poligoni i qitjes, pjesë e oficinës së riparimit të automjeteve etj.

6. Ish-pronarët Lapa (subjektet e interesuara) i janë drejtuar gjykatës me padi duke kërkuar, ndër të tjera, konstatimin e pavlefshmërisë së kontratës së shitblerjes së truallit me nr. 235 rep., 206 kol., datë 17.2.1994 dhe kontratës noteriale nr. 134 rep., nr. 114 kol., datë 31.1.1994.

7. Me vendimin nr. 840 (399), datë 29.3.2012, Gjykata e Rrethit Gjirokastrë Sarandë ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë, fshirjen e pasurive përkatëse nga regjistri hipotekor dhe detyrimin e Drejtorisë së Administrimit të Pasurive Shtetërore pranë Ministrisë së Financave të bëjë privatizimin e objektit Oficina e Riparimit të Automjeteve, duke zbatuar të drejtën e parablerjes për ish-pronarët.

8. Me vendimin nr. 71, datë 1.3.2013, Gjykata e Apelit Gjirokastrë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 840 (399), datë 29.3.2012 të Gjykatës së Rrethit Gjirokastrë Sarandë. Kundër këtij vendimi kërkuar, pala e paditur në procesin gjyqësor, kanë paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

9. Me vendimin nr. 00-2016-3203, datë 20.12.2016, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në seancë gjyqësore, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 71, datë 1.2.2013 të Gjykatës së Apelit Gjirokastrë.

## II

10. ***Kërkuesit Asqeri Hania etj.*** i janë drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) sipas objektit, duke paraqitur këto shkaqe në mënyrë të përmbledhur:

10.1 *Është cenuar parimi i barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, si edhe e drejta për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm.* Sipas kërkuesve në gjykim nuk është formuar drejt ndërgjyqësia për shkak të mosthirrjes të Avokaturës së Shtetit, çka përbën shkelje të rregullave procedurale, konkretisht të nenit 79/a të Kodit të Procedurës Civile (KPC). Në kushtet kur të paditurit, Drejtoria e Administrimit të Pasurive Shtetërore pranë Ministrisë së Financave dhe Zyra e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme Sarandë, kanë qenë në mungesë, gjykatat duhej të njoftonin Avokaturën e Shtetit të paraqitej në gjykim, sipas nenit 199 të KPC-së.

10.2 *Është cenuar parimi i gjësë së gjykuar dhe parimi i sigurisë juridike,* pasi gjykatat u kanë hequr efektet ligjore vendimeve nr. 106, datë 27.2.1998 dhe nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjirokastrë Sarandë. Sipas kërkuesve, arsyetimi i gjykatave në lidhje me moscenimin e gjësë së gjykuar për sa i përket vendimit nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010 është i gabuar.

10.3 *Është cenuar standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor,* për shkak se si Gjykata e Apelit. ashtu edhe Gjykata e Lartë nuk kanë marrë parasysh pretendimet e kërkuesve, të cilat kishin të bënin me shkeljen e standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor. Në rastin konkret vendimet gjyqësore nuk rezultojnë të jenë logjike, të rregullta në formë dhe të qarta në përmbajtje. Arsyetimi i Gjykatës së Lartë bie ndesh me faktet dhe legjislacionin në fuqi, pasi kalimi nga pronësia shtetërore në atë private lejohej në kohën e shitblerjes së truallit, bazuar në ligjin nr. 7512, datë 10.8.1991, “Për sanksionimin dhe mbrojtjen e pronës private, të nismës së lirë, të veprimtarive private të pavarura dhe privatizimit”. Vendimet e KKKP-së Sarandë, sipas të cilave subjektet e interesuara janë njohur si ish-pronarë, janë nxjerrë më vonë se sa kontratat e shitblerjes së pronës, ku kërkuesit rezultojnë si pala blerëse, ndaj si të tilla nuk mund të kenë efekte prapavepruese.

11. ***Subjektet e interesuar Valter Lapa etj.,*** në parashtrimet me shkrim drejtuar Gjykatës kanë parashtruar sa vijon:

11.1 Pretendimi se nuk është ndërtuar drejt ndërgjyqësia nuk qëndron, pasi në kuptim të ligjit

është e drejtë e palës që vë në lëvizje gjykatën që të përcaktojë se cilat janë palët që do të paraqiten në gjykim. Parimi i barazisë së armëve dhe i kontradiktoritetit është zbatuar në gjykim, pasi të gjitha palëve në proces iu janë dhënë të gjitha mundësitë për të paraqitur pretendime në mbrojtje të të drejtave të tyre. Po ashtu, vendimmarrjet e gjykatave në të gjitha shkallët e gjykimit janë bazuar mbi faktet, provat dhe komentet e të gjitha palëve në proces. Në ndryshim nga sa pretendojnë kërkuessit, vlerësojmë se pjesëmarrja e Avokaturës së Shtetit në gjykim do ta bënte atë të parregullt, pasi secila nga palët private në proces titullin e pronësisë e gëzonte nëpërmjet një akti administrativ shtetëror. Në këto kushte, shteti nuk mund të mbështeste një palë në disfavor të palës tjetër.

11.2 I pabazuar është edhe pretendimi për cenimin e parimit të sigurisë juridike, në drejtim të gjësë së gjykuar. Referuar vendimit nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010, si në pjesën arsyetuese, ashtu edhe në dispozitiv nuk vërtetohet se ka ekzistuar asnjëherë ndonjë mosmarrëveshje ndërmjet palëve në gjykim. Në vështrim të këtij vendimi familja Lapa nuk ka qenë pjesëmarrëse në proces dhe ky vendim nuk mund të sjellë pasoja për anëtarët e saj. Ky parim lidhet gjithashtu me objektin e padisë dhe shkaku ligjor, kurse në rastin konkret jemi përpara kërtimeve me objekt të ndryshëm, bazë të ndryshme ligjore, si dhe me palë të ndryshme. Gjykatat në të tria shkallët e gjykimit i kanë konstatuar absolutisht të pavlefshme kontratat e shitblerjes. Pra jemi para faktit se nuk ka lindur kurrë një e drejtë. Në këto kushte nuk mund të pretendohet për të drejta të cenuara, kur në fakt pala nuk i ka disponuar asnjëherë ato.

11.3 Për sa i takon pretendimit për cenimin e parimit të arsytimit të vendimit gjyqësor, ai është i pabazuar, pasi gjykatat kanë vepruar në përputhje me ligjin dhe pasi kanë marrë në shqyrtim pretendimet dhe provat e palëve në proces, kanë vlerësuar si të drejta dhe ligjore ato të familjes Lapa. Nëse u referohemi vendimeve gjyqësore të kundërshtuara, ato plotësojnë kërkesat e nenit 142 të Kushtetutës dhe nenit 310 të KPC-së.

**12. *Subjekti i interesuar Drejtoria e Drejtimit të Pronës Publike pranë Ministrisë së Financave*** në parashtrimet me shkrim drejtuar Gjykatës ka parashtruar sa vijon:

12.1 Kërkesa është paraqitur jashtë afateve ligjore. Në lidhje me vendimet e gjykatave të faktit, ato janë dhënë në vitet 2012 dhe 2013. Po ashtu, kundërshtimi i këtyre vendimeve nuk është i mundur, për sa kohë që KPC-ja ka parashikuar kundërshtimin e tyre në një shkallë më të lartë, çka nuk është bërë. Për sa i takon vendimit të Kolegjit Administrativ, rezulton se ai është dhënë në datën 20.12.2016, datë në të cilën ka filluar të ecë afati 4-mujor. Kërkesa e parë në Gjykatën Kushtetuese është paraqitur brenda këtij afati, por ajo nuk ka qenë e plotë dhe të metat e saj janë plotësuar në datën 15 maj, pra pasi kishte kaluar afati 4-mujor për paraqitjen e saj.

12.2 Pretendimet për cenimin e parimit të barazisë së armëve dhe atij të arsytimit të vendimit gjyqësor janë të pabazuara. Në Gjykatën e Lartë çështja është gjykuar në seancë gjyqësore me praninë e palëve dhe ato kanë pasur të drejtën për të paraqitur argumentet mbrojtëse, si dhe për të parashtruar kërkimet e tyre. Ky vendim pasqyron në pjesën hyrëse të gjitha shkaqet e parashtruara në rekurs, si dhe analizon në mënyrë të detajuar të gjitha pretendimeve e palëve.

12.3 Për sa i takon pretendimit në lidhje me cenimin e parimit të gjësë së gjykuar, ai është marrë në shqyrtim nga gjykatat e të tria shkallëve të gjykimit dhe i është dhënë përgjigje. Kërkuessit nuk e kanë ngritur këtë pretendim në nivel kushtetues.

**13. *Subjekti i interesuar Këshilli i Qarkut Vlorë*** në shkresën e datës 27.7.2017 është shprehur se vendimet e KKKP-së nuk janë objekt i punës së këtij organi, ndaj nuk ka komente në lidhje me çështjen, kurse *subjekti i interesuar ZV/RPP-ja Sarandë* nuk ka paraqitur argumente me shkrim përpara Gjykatës.

### III

#### Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

#### *A. Për legjitimimin e kërkesve*

14. Gjykata vëren se kërkesit legjitimohen *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës dhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit të parashikuar nga neni 71/a, pika 1/b, i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar.

15. Në lidhje me legjitimimin *ratione materiae*, Gjykata vëren se kërkesit kanë pretenduar cenimin e parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit për shkak të mosformimit të drejtë të ndërgjygjësisë, si pasojë e mosthirrjes në gjykim të Avokaturës së Shtetit. Kushtetuta në nenin 134, pika 1/i parashikon individin si subjekt që mund të vërë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese. Megjithatë, në kuptim të pikës 2 të po këtij neni, individi, si subjekt i kushtëzuar, mund të bëjë kërkesë vetëm për çështje që lidhen me interesat e tij të drejtpërdrejta, si edhe duhet të provojë se në ç’mënyrë ai është cenuar në të drejtën e tij për një proces të rregullt ligjor. Për sa më sipër, Gjykata vëren se për sa kohë që kërkesit parashitrojnë pretendime që nuk lidhen me cenimin e drejtpërdrejtë të së drejtës së tyre për një proces të rregullt ligjor, ata nuk legjitimohen, pasi u mungon interesi vetjak për të ngritur këto pretendime.

16. Po në kuptim të legjitimitetit *ratione materiae* Gjykata vlerëson se pretendimet e tjera të ngritura nga kërkesit janë të tilla që *prima facie* bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues.

#### *B. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor lidhur me parimin e gjësë së gjykuar*

17. Kërkesit kanë pretenduar se është cenuar parimi i gjësë së gjykuar, si element i parimit të sigurisë juridike, pasi gjykatat u kanë hequr efektet ligjore vendimeve nr. 106, datë 27.2.1998 dhe nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë. Sipas kërkesve, arsyetimi i gjykatave të faktit në lidhje me moscenimin e gjësë së gjykuar, për sa i përket vendimit nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010, është i gabuar. Sipas tyre, gjykatat nuk i kanë marrë parasysh pretendimet që kanë të bëjnë me shkeljen e standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor. Vendimet gjyqësore të kundërshtuara nuk kanë respektuar standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi ato nuk rezultojnë të jenë logjike, të rregullta në formë dhe të qarta në përmbajtje. Arsyetimi i Gjykatës së Lartë bie ndesh me faktet dhe legjislacionin në fuqi, pasi kalimi nga pronësia shtetërore në atë private lejohej në kohën e shitblerjes së truallit, bazuar në ligjin nr. 7512, datë 10.8.1991, “Për sanksionimin dhe mbrojtjen e pronës private, të nismës së lirë, të veprimtarive private të pavarura dhe privatizimit”. Vendimet e KKKP-së Sarandë, sipas të cilave subjektet e interesuara janë njohur si ish-pronarë, janë nxjerrë më vonë se sa kontratat e shitblerjes së pronës, ku kërkesit rezultojnë si pala blerëse, ndaj si të tilla nuk mund të kenë efekte prapavepruese.

18. Konceptet e sigurisë juridike, të të drejtave të fituara, të pritshmërive të ligjshme dhe të besimit të qytetarëve te shteti jurisprudenca kushtetuese i referon te parimi i shtetit të së drejtës. Gjykata ka theksuar se parimi i sigurisë juridike nënkupton, ndërmjet të tjerash, garantimin e besueshmërisë së individit te shteti, institucionet e tij dhe tek aktet që ato nxjerrin. Ndërsa në gjykimin kushtetues të kërkesave individuale parimi i sigurisë juridike është vlerësuar në harmoni me parimin e gjësë së gjykuar (*res judicata*), parim i cili pengon dhënien e çdo vendimi të ri mbi atë që është gjykuar. Në rastin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, siguria juridike nënkupton që, në rastet kur gjykata ka vendosur përfundimisht për një çështje, vendimi i saj nuk duhet të vihet në dyshim. Kur vendimi ka marrë formë të prerë, ai është i detyrueshëm për palët, trashëgimtarët e tyre, për personat që tërheqin të drejta nga palët, për gjykatën që ka dhënë vendimin dhe për të gjitha gjykatat dhe institucionet e tjera. Asnjë gjykatë nuk mundet të gjykojë sërish në themel të njëjtën padi kundrejt të njëjtave palë (*shih vendimin nr. 27, datë 22.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Cenimi i parimit të gjësë së gjykuar do të çonte në cenim të vetë sigurisë juridike (*shih vendimin nr. 40, datë 25.6.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykata, bazuar në aktet bashkëlidhur kërkesës, vëren se vendimi nr. 106, datë 27.2.1998 i

Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë ka pasur si palë ndërgjyqëse kërkuesit (si paditës) dhe shtetasit R. L., A. L. dhe R. L. (si të paditur), me objekt lirim dhe dorëzimin e objektit “reparti i oficinës”, si dhe shpërblimin e dëmit. Për sa i takon vendimit nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë, rezulton se ai ka pasur si palë ndërgjyqëse kërkuesit (si paditës) dhe Drejtorinë e Administrimit të Pasurive Shtetërore pranë Ministrisë së Financave (si të paditur), me objekt detyrimin e paditësve për t’u njohur pronarë, duke vërtetuar qenien e marrëdhënies juridike të krijuar nga kontrata e shitjes nr. 235 rep, nr. 206 kol., datë 17.2.1994.

20. Në lidhje me çështjen konkrete në shqyrtim, rezulton se ajo ka si palë ndërgjyqëse subjektet e interesuara Sokrat Lapa dhe Valter Lapa në cilësinë e palës paditëse, kurse si të paditur janë thirrur kërkuesit, si edhe subjektet e interesuara Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pasurive Shtetërore pranë Ministrisë së Financave dhe ZVRPP-ja Sarandë. Objekt i kërkesëpadisë është konstatimi i pavlefshmërisë absolute të kontratës së shitblerjes së truallit me nr. 235 rep., 206 kol., datë 17.2.1994, i kontratës së shitblerjes nr. 134 rep., nr. 114 kol., datë 31.1.1994, konstatimi i pavlefshmërisë absolute të kontratës së shitjes së objektit datë 10.8.1993, detyrimi i ZRPP-së Sarandë të fshijë nga regjistri hipotekor kontratën e shitblerjes së truallit, si edhe detyrimi i Drejtorisë së Administrimit të Pasurive Shtetërore pranë Ministrisë së Financave të bëjë privatizimin e objektit Oficina e Riparimit të Automjeteve, duke aplikuar të drejtën e parablerjes për ish-pronarët.

21. Gjykata vëren, gjithashtu, se pretendimi i kërkuesve në lidhje me parimin e gjësë së gjykuar është ngritur prej tyre në gjykatat e faktit. Në lidhje me këtë pretendim gjykata e shkallës së parë është shprehur: *“Vendimi i sipërcituar (nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010) ka vendosur detyrimin e Drejtorisë së Privatizimit dhe Shitjes së Pronave Publike pranë Ministrisë së Financave për të njohur ish-punonjësit pronarë duke vërtetuar qenien e marrëdhënies juridike të krijuar me kontratën nr. 235 rep., 206 kol., datë 17.2.1994 (...) Nga analiza e dispozitës së sipërcituar dhe provave të marra në shqyrtim konstatohet se nuk jemi përpara institutit të gjësë së gjykuar. Nga vendimi nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë konstatohet se nuk jemi përpara të njëjtave palë, objekt dhe shkak ligjor” (shih faqen 17 të vendimit nr. 840 (399), datë 29.3.2012 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë).* Kurse Gjykata e Apelit, po në lidhje me këtë pretendim, është shprehur: *“Referuar të dyja vendimeve të Gjykatës së Rrethit Sarandë, atë me nr. 106, datë 27.2.1998 dhe nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010, në kundërshtim me sa pretendohet në ankim del se në to nuk janë të njëjtat palë, nuk është i njëjti objekt dhe shkak ligjor” (shih faqen 10 të vendimit nr. 71, datë 1.3.2013 të Gjykatës së Apelit Gjirokastrë).* Ky pretendim rezulton të jetë ngritur edhe në rekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë.

22. Gjykata është shprehur se e drejta për një proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142/1 të Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t’u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç kësaj, duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të realizohet edhe vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (shih vendimin nr. 30, datë 19.5.2016 të Gjykatës Kushtetuese).

23. Në jurisprndencën e saj Gjykata ka theksuar domosdoshmërinë e arsyetimit të vendimeve gjyqësore, penale apo civile, si një garanci për procesin ligjor. Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë. Ato duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie ose kontradiksion të hapur apo të fshehtë. Këto argumente duhet të jenë gjithashtu të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese. Konkluzionet e pjesës arsyetuese duhet të bazohen jo vetëm në aktet ligjore, por edhe në parimet dhe rregullat që karakterizojnë mendimin e shëndoshë e logjik (shih vendimin nr. 79, datë 28.12.2015 të Gjykatës Kushtetuese).

24. Megjithatë zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre. Ajo ka verifikuar nëse vendimi i kundërshtuar është logjik, ka kundërthënë, përmban referenca në ligjin e zbatueshëm dhe nëse respekton të gjitha elementet e sipërpërmendura (*shih vendimin nr. 30, datë 19.5.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Duke e vlerësuar respektimin e standardeve të mësipërme në kuptim të rrethanave konkrete të kësaj çështje, Gjykata vlerëson se procesi gjyqësor i zhvilluar në të tria shkallët e gjykimit nuk ngre dyshime në lidhje me cenimin e parimit të sigurisë juridike. Vendimet gjyqësore nr. 106, datë 27.2.1998 dhe nr. 23-2010-1145, datë 22.7.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë nuk mund të konsiderohen si gjë e gjykuar, me pasojat që ajo sjell, në procesin gjyqësor të kundërshtuar në këtë gjykim, që lidhet me konstatimin e pavlefshmërisë së kontratës së shitblerjes së truallit të datës 17.2.1994 dhe të kontratës noteriale të datës 31.1.1994.

26. Duke pasur parasysh sa më sipër, Gjykata vlerëson se pavarësisht faktit se pretendimi i kërkuësve për cenimin e parimit të gjësë së gjykuar nuk ka marrë përgjigje në mënyrë të shprehur në vendimin e Kolegjit Administrativ, ajo, duke e vlerësuar në tërësi procesin gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën e Lartë, arrin në përfundimin se kjo nuk është e mjaftueshme për ta konsideruar atë si të parregullt. Kjo edhe në linjë me qëndrimin e mbajtur në jurisprudencën kushtetuese se jo çdo shkelje e rregullave procedurale e bën procesin të parregullt, në aspektin e shkeljes së të drejtave kushtetuese, dhe se ndikim të drejtpërdrejtë në një proces ligjor kanë ato shkelje thelbësore, vërtetimi i të cilave do të cenonte të drejtat dhe liritë themelore të individit dhe çdo të drejtë tjetër të njohur me Kushtetutë dhe me ligj (*shih vendimin nr. 30, datë 19.5.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka bërë një hetim të plotë për çështjen në përputhje me kompetencat e tij ligjore. Ai e ka fokusuar kontrollin në drejtëm të ligjshmërisë dhe bazueshmërisë së vendimeve të ankimuara, pra mbi mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta, duke e bazuar vlerësimin e tij mbi provat e administruara në fakt dhe që i janë nënshtruar debatit gjyqësor. Në përfundim të gjykimit Kolegji Administrativ ka dhënë një vendim të arsyetuar në lidhje me shkaqet që kanë çuar në vendimmarrjen e shprehur në dispozitivin e vendimit.

27. Bazuar në sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuësve për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, lidhur me respektimin e parimit të gjësë së gjykuar, si element i parimit të sigurisë juridike, nuk është i bazuar dhe nuk duhet të pranohet.

28. Në përfundim, Gjykata vlerëson se kërkesa e paraqitur nga kërkuësit Asqeri Hania etj. është e pabazuar dhe ajo duhet të rrëzohet.

#### PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

#### VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Vitore Tusha, Fatos Lulo

